

[Lilli Gyldenkilde]

burde rettelig have heddet: lovforslag om begrænsning af fagforeningernes muligheder for at skaffe bedst mulige vilkår for lønmodtagerne eller lovforslag om afskaffelse af enhedsfagbevægelsen, for det er jo de ting, det handler om.

Jeg er klar over, at der er flere af de borgerlige partiers ordførere – foruden dem, vi allerede har hørt – der vil slå sig op som frihedens bannerførere på denne sag. Til orientering for dem vil jeg sige, at der er forskel på frihed til at udnytte sin arbejdskraft ved ikke at ville indgå overenskomst og så den personlige frihed. Der er nu engang opstillet nogle spilleregler på arbejdsmarkedet, og dem gør vi klogest i ikke at blande os i herindefra. Også kristeligt folkeparti, der så brændende ønsker sig flere medlemmer i den kristelige fagforening, bør indse det.

Ingen skal i øvrigt påstå, at vi i SF altid er lige enige med de folk, der står i spidsen for fagbevægelsen. Der er såmænd mange ting, vi ønsker os anderledes, men det overlader vi nu trygt til medlemmerne i de pågældende fagforeninger at gøre noget ved. Er der en ting, vi er enige i, så er det, at det vil være en svækkelse af fagforeningerne, hvis de bliver delt op i forskellige foreninger, som vi kan se det i det sydlige udland. Det ønsker vi naturligvis ikke. Vi ønsker, at de skal have styrke, sådan at de kan arbejde for lønmodtagerne. Vi ønsker, at de skal have øget styrke.

Til dem, der mener, at fagbevægelsen har for meget at skulle have sagt, vil jeg sige: tror man virkelig, fagbevægelsen ville finde sig i en arbejdsløshed, der nærmer sig den kvarte million, ville finde sig i et skattetryk, der forringer reallønnen – for blot at tage et par eksempler – hvis den virkelig havde styrke nok? Naturligvis ville den ikke det. Derfor er det noget sludder at tale om fagforeningernes alt for store magt.

Må jeg i øvrigt sige, at der findes ikke fagforeningstvang, men der findes en frihed på arbejdspladserne, både i offentlige og i private virksomheder, som går ud på, at de, der ikke vil medvirke til at arbejde for ordentlige arbejdsvilkår, vil man have frihed til at sige sig fri for at arbejde sammen med. Det er jo en ganske anden form for frihed, og den frihed vil SF gerne værne om.

Med hensyn til eksklusivbestemmelserne er det sådan, at disse aftaler er noget, man

når frem til via forhandling mellem to parter, og så underskriver begge parter, og begge parter forpligter sig i sådanne sager.

Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at eksklusivbestemmelserne er skyld i, at hovedparten af det private arbejdsmarked er et lukket land, hvor kun medlemmer af bestemte fagforeninger kan få arbejde. Det skyldes ikke eksklusivbestemmelserne. Det er nærmest en undtagelsesregel, for det store arbejdsmarked er dækket af ganske almindelige overenskomster, som udløber hvert andet år, og så indretter man sig efter dem. Det har ikke noget med eksklusivbestemmelserne at gøre.

Vi må naturligvis tage afstand fra dette her forslag. Jeg ved ikke, om man har forhørt sig i advokatforbundet, og om man også dér ønsker, at der skal være muligheder for at organisere sig på anden vis.

Bolvig (RV):

Det er med absolut nervøsitet, jeg drister mig herop efter de bemærkninger, hr. Voigt rettede til mig for et øjeblik siden. Jeg ved da ikke, om jeg er i stand til at leve op til den fremragende indsats, som jeg gjorde i fjernsynet for nogle få måneder siden.

Jeg vil gerne sige, at der kun er én ting, der er værre end stærke fagorganisationer, og det er svage. Det er helt givet, at vores fagforeningsstruktur har været en stor fordel, og at vi har set ødelæggende og skadelige virkninger i en række andre lande, hvor man har haft en lang række forskellige fagorganisationer. Vi har været skånet for kaotiske forhold på det danske arbejdsmarked. Fagbevægelsen her i landet har gennem en solidarisk indsats i høj grad været med til at skabe et rigt samfund med ikke alt, alt for store forskelle. Det har været naturligt, at lønmodtagerne organiserede sig. Jeg kan slet ikke begribe de lønmodtagere, som ikke er medlemmer af en fagorganisation.

Det er vel også baggrunden for, at der her i folketinget har været en helt udtalt ulyst til at lovgive for organisationerne på arbejdsmarkedet. Men jeg vil alligevel gerne have lov til at advare fagbevægelsen. Gennem helt urimelige og hårdkogte aktioner mod en række små og mindre virksomheder er de på vej til at tvinge folketinget til at gribe ind gennem forskellige lovindgreb.